

„anbefalet“ eller „N.B.“, skal Brevet indføres i Postvæsenets Bøger, og det kan da ikke gaae tabt, uden at det kan oplyses, hvem der har skaffet det tilside. Det var dette Par Bemærkninger, jeg vilde gjøre ved denne Lov, som jeg iøvrigt anseer for en overordentlig vigtig og god Lov, som en Lov, jeg derfor vil ønske maa bringe de allerbedste Frugter for Landet.

Madjen: Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) udtalte, at han var bleven overrasket ved den Afstemning, der ved 2den Behandling fandt Sted over et Forslag som det her foreliggende, men jeg vil tilstaae, at dersom det Forslag, som han i Forening med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) har stillet til denne 3die Behandling, nu skulde blive vedtaget, vilde jeg blive ligesaa meget overrasket. Jeg vil gjerne indrømme, at man ikke ved sin Afstemning skal lade sig lede af personlig Avillie eller Belvillie, men jeg kan heller ikke paa nogen Maade troe, at noget Medlem her i Salen skulde ved 2den Behandling have ladet sig lede af saadanne Hensyn, og jeg har det Haab, at hvert enkelt Medlem ved denne Behandling vil lade sig lede af, hvad han anseer for retfærdigt og billigt, men ikke af personlige Hensyn. Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) saa stærkt har fremhævet Betydningen af Avislæsning blandt Almuen og ved Siden deraf har sagt, at det Forslag, her foreligger, ikke har nogen stor politisk Betydning, troer jeg ikke, dette forholder sig ganske rigtigt, thi man seer mærkeligt nok af Dverstriften paa de fleste Aviser, at de kaldes politiske Tidender, og det kan heller ikke være ubekendt, at selv større politiske Partier søge stærkt at udbrede deres politiske Anskuelser gennem de Blade, som de ere interesserede i. Jeg troer netop, at det, der for det Meste bestemmer Folk til at læse en Avis, er Bladets politiske Farve, og derfor kan det Forslag, som er opstillet under Nr. 4 af 19 ærede Med-

lemmer, ikke være uden Betydning, thi det kan bidrage til, at et politisk Parti kan udgive et meget prisbilligt Blad — maaffee billigere end det Halve af, hvad det virkelig koster at udgive, — og Postvæsenet skal da befordre det for den samme Procent efter Abonnentsprisen som det Blad, der koster 2 à 3 Gange saa meget. Dersom man tager Hensyn til denne Betragtning af Sagen, troer jeg ikke, det er rigtigt at fravige den Afstemning, der fandt Sted ved 2den Behandling, og jeg vil tilraade de ærede Medlemmer at blive ved denne Afstemning.

S. M. Petersen: Jeg er ganske enig i, at man skal bruge danske Ord, hvor det er muligt, og hvor de svare til Hensigten, idet de betegne, hvad de skulle betegne. Jeg har i ikke saa faa Tilfælde haft den Lykke at være med til at faae danske Ord ind, alermest da, naar det var bekjendte Ord, der kunde gjøre Tjeneste og svare til Hensigten; men det er mig ikke muligt at begribe, at dette er Tilfældet med den foreliggende § 26, og derfor har jeg tilladt mig at stille mine Endringsforslag. Det er aldeles rigtigt, at „Affender“ og „Modtager“ i Reglen ere fuldstændige Betægnelser; men, naar Paragraphen gjælder om Noget, som ligger udenfor Reglen, naar man giver Postvæsenet Ret til at aflevere til en Anden og denne til at modtage, er Modtageren ikke den, til hvem Brevet er adresseret. Ordet „Modtager“ staaer vel mange Steder i Lovforslaget, dog vistnok ikke saa ofte, som den ærede Minister sagde; men der passer det. Det Ordentlige eller det Ordinaire er, at jeg, naar jeg sender Noget afsted med Posten, er Affender, enten det skeer med egne Hænder eller ved et Bud; og den, til hvem jeg har skrevet udenpaa Brevet eller Pakken, er ordentligvis Modtager; men, naar der i § 26 gjøres Undtagelser fra denne Regel, og Andre end Modtageren bemyndiges til at modtage, foreligger et Tilfælde, som jeg har troet klarere at betegne ved Ordet „Adressaten“